

capite v: «Tenui eum, nec dimittam», et hoc modo accipitur comprehensio in aliis duobus testimoniosis Pauli. Et isto modo accipiendo, Deus comprehenditur a beatis, et ideo dicuntur comprehensores. Juxta tenorem hujus tertiae conclusionis, possunt exponi et intelligi loca illa divinae Scripturae, et multa etiam testimonia Sanctorum, quae prima facie negabant Deum a quoquam posse videri: ita interpretantur illa Divus Dionysius capite I de Divinis Noninibus, et Epiphanius circa heresim LXX, et Divus Chrysostomus, homilia XIV in primum caput Joannis. Et Divus Augustinus, in epistola illa CXII, ex aliis dictis eorumdem Sanctorum, qui negare videbantur Deum posse videri, concludit et convincit oppositum.

Quarta conclusio:

Deus potest per suam essentiam videri ab homine et ab angelo, non quidem ex solis viribus naturae ipsorum, ut definitum est in prima conclusione: nec ab homine viventi hanc vitam mortalem, secundum legem communem et ordinariam, ut habetur in secunda conclusione; nec vissione comprehensiva, ut habetur in hac tertia conclusione; sed potest videri, et de facto videtur ab omnibus beatis, mediante lumine gloriae, elevate illorum intellectum ad visionem ipsius divinae essentiae (1).

(1) Ad margin: «Aquí lo dejó El p.^e M.^o Guevara, por que vino El p.^e león aleer su cátedra». Id est: hic cessavit P. Magister Guevara, ab explicatione, quia P. Luysius suam repetit cathedram.

INDEX RERUM PRAECIPUARUM QUAE IN HOC TOMO CONTINENTUR

NUMERUS PAGINAM INDICAT

A

- Amor Christi erga nos qualis. —187.
- Amygdali nomen Hebreis a vigilando deduci. —188.
- Anathema quid proprie. —210.
- Anathema nomen quomodo ad sacras Litteras sit translatum. —210.
- Animi vita quibus rebus compari possit. —270.
- Αποκριτεῖν apud priscos scriptores inveniri pro detectore. —217.
- Apostoli nomen in sacris Litteris praerogativam quamdam principate potestate conjunctam significare. —179.
- Aquila in arcane sermone quid. —74.
- Auditus nomen ab Hebreis varius usurpari. —47.
- Augustini sententia de Petri a gentibus subtractione partim admittitur partim refellitur. —253.
- Adventus Domini. — Adventus Domini ad judicandum justis optabilis. —468.
- Ejus recordatio utilis ad continentos homines in officiis, et avertendos a peccatis. —468.
- Tempus adventus diffinitum a Deo. —478.
- Dies adventus Domini quo

tempore futurus sit, non est expressum in Scriptura. —479.
—Quid sibi velint verba illa IN FLAMMA IGXIS in qua ventrus Dominus dicitur. —453.
—Quare dicatur venturus CUM ANGELIS VIRTUTIS EJUS. —453.

B

Babylon figurata pro qua re accipiatur. —25.
Benignitas a liberalitate qui differat. —392.
Bibere in sacris Litteris varie accipi. —131.
Bonorum vitae rationem sationi similem esse. —406.
Bona externa translate scissuras petrarum appellari. —67.
Bonis quae nomina tribuantur in sacris Litteris. —101.
Bonos exterius despicabiles videri, esse tamen interius admirandos. —58.
Bonos minime omnium dignos improborum injuriis. —101.
Bonos ad mala toleranda natos, improbos autem ad inferenda. —101.
Bonorum vivendi rationem in sacris Litteris cursum appellari. —375.
Bosphorus quid sit. —171.
Bosphorus Hispania recte appellatur. —171.
Bussa appud Hebraeos proprie quid. —103.
Bussa quod dicitur, improborum propria, et digna poena. —103.

C

Cajetani sententiam de interpretatione Prophetarum non esse admittendam. —33.
Carnis et sanguinis nominibus homines in sacris Litteris significari. —225.
Carnis et sanguinis nomina non semper in malam partem accipi, uti censem Hieronymus. —226.
Christi morte omnem hominum deletam culpam, et ejus vita

omnem comparatam justitiam, in origine tamen. —195.
Christum Dei Patris ad homines legatum esse, ac dici. —48.
Christum quae passus est, ita passum pro omnibus, ac si pro unoquoque tantum illorum pateretur. —277.
Christum pro hominibus esse factum maledictum, qua ratione dicatur. —317 et 323.
Chus vocabulo Hebrei quid significant. —160.
Confusionis nomen varie accipi in sacris Litteris. —102.

D

Dei naturae consentaneum esse non solum ut universis beneficiat, sed et offensus iis, qui se laeserunt, facile placetur. —53.
Despicere, aut videre in sacris Litteris quid proprie. —113.
Deum severe in illos animadverte, qui in calamitosos injurii sunt. —98.
Deum animadverte in eam statim gentem, aut rempublicam, cum ad id, quod Hamaz in flagitio est, pervenerunt. —100.
Deum et maledicere dici, et ejus nomen cum maledictionis nomine conjungi saep in sacris Litteris, contra Hieronymis sententiam. —321.
Deum cum de aliquo sumere poenas statuit, ea celeritate id exequi, nihil ut eo possit esse celerius. —50.
Deum in puniendo eam servare rationem, ut contraria adhibeat contrariis. —71.
Deum peccare, et errare facere quando dicitur Scriptura, quomodo intelligatur ex hebraica proprietate. —325.
Deus quid facturus sit, significari in sacris Litteris ex habitu, quo inducitur. —165 et 325.
Dici pro facere more hebraico ponit. —329.
Dici nomen varie in sacris Litteris accipi. —124.
Doctrina, quam falsi doctores

INDEX RERUM

517

Galatas edocebant, qui aliud Evangelium appellatur. —203.
Dolentis esse eadem repete cum orationis incremento. —86.
Domus Joseph translate quid. —141.
Domus Jacob translate quid. —141.

E

Ecclesia militans Hierusalem superna appellatur. —368.
Ecclesia militans quam ob causam dicatur sterilis. —369.
Ecclesiam Christi domum in sacris Litteris nominari. —412.
Edonis nomine qui significantur, variae sententiae. —10.
Edom figurate quid, vera sententia. —26.
Eleemosynam in sacris Litteris justitiam dici. —406.
Epistola Pauli ad Galatas quo tempore fuerit scripta. —232.
Esaiam, praecipuum inter sacros vates, de novi orbis ad Christum facta conversione memnisce. —157.
Esaiae caput xviii de facta ad Christum gentium nuper conversione fuse explicatur. —158.
Esaiam, quod longissima viderit, commendari ab Ecclesiastico. —158.

Evangelicae legis efficaciam a Christi meritorum magnitudine promanare. —186.
Evangelii tres divulgationes explicantur. —155.
Evangelium discere, et accipere, qua ratione differant. —217.
Ex vi Mosaycae legis, et eorum, qui illi parebant, facultate omnes in ipsis legis maledictiones incidisse. —305.
Ex superbia securitatem oriri. —66.
Excindi proprie Hebraeis quid. —105.
Eu^odo^zza Graecis quid. —222.

F

Fascinare Latinis quid. —283.
Fascinationem aliquando ex laudatione esse. —284.

Fermenti nomen in sacris Litteris translate quid. —377.
Fidei et charitatis initium est donum Dei. —438.
Fideles, quod ad fidem convertunt infideles, devorare dicuntur in sacris Litteris. —142.
Filios in demortui patris locum succedentes, lucernas appellari. —143.
Flagitosos homines vivere pro natura rerum, quas amant. —265.
Fraternitatis rationem animorum concordia contineri. —184.
Futura pro imperativis sumi in sacris Litteris. —117.
Futura pro praeteritis quando sumantur apud Hebraeos. —118.

G

Galaaditis non dominatos esse Iudeos. —146.
Galatia Asiae minoris regio, et unde dicta. —177.
Galati fascinati a Paulo cur appellantur. —283.
Gentium novi orbis natura describitur. —162.
Gratiae vitam, novam esse creaturam. —416.

H

Hamaz quid proprie. —99.
Hebraeos in similitudine conferenda, indices similitudinis partes, vel unam, vel ambas saepe reticere. —296.
Hebrei qua utantur phrasi ad ingens supplicii genus significandum. —130.
He^orem Hebraeis quid. —20.
Hieronymi sententia de significacione sepharad, quomodo sit intelligenda. —171.
Hieronymi sententia de Petri a gentibus subtractione non admittitur. —248 et 254.
Hispania alarum cymbalo similis. —159.
Hispaniam Sepharad ab Hebraeis nominari. —169.
Hispaniam recte Bosphorum appellari. —171.

Hoi hebraice, cuius rei sit nota.
—160.
Homo tandem dicitur vivere,
quandiu benet vivit.—266.
Hominem ad justitiam redeun-
tem manere praemia ob bona
opera, quae ante peccatum fe-
cit.—294.

I

Idolorum cultores, et impii, qui
contemptu digni sint.—158.
Idumaeos non praedici delendos
propter bellum quod, Syris du-
cibus, adversus Judaeos gesse-
runt, neque quia Chaldaeis con-
tra Hierosolymam opem tuler-
unt.—12.
Idumaeos vicinis gentibus infe-
riores fuisse.—55.
Idumaeorum regionem montibus
abundare.—63.
Idumaeos calliditate, et pruden-
tia fuisse praestantes.—90.
Idumaeos non fuisse deletos ante
Hierosolymorum per Chaldaeos
excisionem.—120.
Idumaeis devictis nunquam su-
perstitisse Judaeos.—136.
Imaginum, quibus illustrantur
Prophetae, tria esse genera.—39.
Impii quibus nominibus notentur
in sacris Litteris.—102.
Impios de Ecclesiae interitu nun-
quam capturos laetitiam.—123.
Impios specie tenuis magnos, re
et veritate viles.—58.
Imprecationes in sacris Litteris
saeppe non tam esse maledicta,
quam rerum futurarum vatici-
nia.—380.
Improbos in sacris Litteris nomi-
nibus vilissimis significari.—60.
Improbos omnes prodi a viris pa-
cis ipsorum.—86.
Improbos ob imisericordiam
praeceps poena sempiterna
muletandos.—99.
Improborum poenam duplēcē
esse.—102.
Improborum post mortem nullas
remanere reliquias.—106.
Improbis quidquid adversi adve-
nit, nimis cito advenisse vide-
ri.—124.

In, hebraico more in significa-
tione instrumenti usurpari.—
208.

In Christi resurrectione praelu-
sisse Deum justitiam nostram.
—184.

In omnigente fuisse aliquos, qui-
bus humani generis fore ali-
quem salvatorem Deus patefa-
ceret.—163.

Indorum et novi orbis conversio-
nem non latuisse Prophetas.
—158 et 159.

Indos Palaestinae regioni par-
tim Antipodes, partim Anti-
sios.—163.

Israelitas quadrigentis annis in-
coluisse Egyptum, quomodo
debeat intelligi.—335.

Israel quid proprie, et figura-
te.—23.

J

Judaismum quid appellat Pau-
lus.—219.

Judaei quid proprie, et figura-
te.—24.

Judaei, antequam in Romano-
rum potestatem venirent, a
quibus sint appetiti bello.—119.

Judaeorum statui non convenire,
qua de domo Jacob, et Joseph,
praedicit Abdias.—143.

Judaeos in Hispania saepius exu-
lasse.—172.

Judaeos ante Christi adventum
ex vi legis non esse filios, sed
servos.—346.

Judaeis Christum duabus in re-
bus saluti fuisse, et in earum
altera tantum gentibus.—349.

Judea, a quatuor mundi plagis,
quibus contermina sit genti-
bus.—152.

Judicari pro condemnari apud
Hebreos.—125.

Judicari pro absolvi, et appro-
bari ponit.—125.

Justi quomodo de rebus, a Deo
salutis omnium causa factis,
loqui soleant.—277.

Justi quod vivant, qui dignosci
possit.—268.

Justi in sacris Litteris quare
oves nominentur.—392.

Justorum ab impiis discriminē.
—88.

Justos homines post mortem ha-
bere reliquias dici in sacris
Litteris.—105.

Justitia pro condemnatione apud
Hebreos.—126.

Justitiae incrementum ex vario,
quo quis e Christo nascitur,
modo provenire.—196.

Justitia eadem, qua Christus af-
fектus est olim, quasi in semi-
nibus homines esse imbutos.
—197.

L

Legem Mosaycam a Paulo mace-
riae paritem appellari.—326.

Legis unum tautum Christum
subiisse maledictum e duobus,
qua habebat.—317.

Legali justitiae quod sit pree-
mium constitutum.—308.

Lege Moysis absolvī omnes per
Christi mortem.—262 et 315.

Legem Mosaycam transgressio-
ni ipsius quodammodo occa-
sionem dedisse.—265.

Legem Mosaycam, ex vi ipsius,
nulli unquam justitiam contul-
isse.—306.

Legitima opera quae sint.—309.

Legem a legis operibus ex fide
factis distingui.—308.

Lege Mosayca quomodo non con-
tineatur fides.—310.

Legem Mosaycam, nude et per se
spectatam, duo habere maxima
incommoda.—311.

Legis Mosaycae observantiam
verae vitae efficientem non
esse.—312.

Lenitas Christiana qualis.—282.

Lenitatis consequendae ratio
qua sit.—397.

Levissimis de causis homines ju-
stitiam deserere, et ad scelus
converti.—200.

Lex Mosayca quo fine constituta
sit.—341.

Libertatem triplicem humanum
adquisisse genus per Christi
mortem.—190.

Libertatis Christianae ratio in
quo sita sit.—381 et 398.

M

Male alicui precari quomodo li-
ceat.—379.

Meritorum Christi efficacia, et
vera laus.—192.

Messis nomen in sacris Litteris
translate pro quo accipiatur.
—166.

Metaphoras quasdam esse sacris
Litteris proprias et familiares.
—405.

Mispather Cedaca, judiciorum
verba, Hebreis quid.—127.

Mons sanctus translate quid.—
181.

Mors et vita duplex in sacris Lit-
teris memoratur.—267.

Mortis, quae cum Christo est,
qua sit vis.—267.

Mortem, quae peccati consum-
mationem consequitur, mor-
tem secundam appellari.—407.

Mortis nomine poenam malorum
significari.—408.

Mosaycam legem iis, qui se cus-
todiant, spiritum servitutis
conferre.—186.

Mosaycas servare caeremonias li-
citus esse quodammodo Apos-
tolorum tempore.—251.

Mulieris nomen, esse nomen se-
xus.—348.

N

Negationem positam in priori
versu, repeti in posteriori a
communi, ex Hebræi sermonis
propriate.—237.

Nomina gentium aut populorum
in sacris Litteris solere poni
pro aliis, cum quibus aliquam
habent similitudinem.—23.

Novum orbem cum nostro olim
fuisse continentem.—163.

O

Observatio quaedam ad plura
Scripturæ facile enodanda lo-
ca.—107.

Offensionis ex alterius facto du-
plex esse potest causa.—253.

Officii Christiani descriptio.—383.
Operum tria genera.—303.
Opera carnis regno Dei privare, qui sit intelligendum.—389.
Oris nomen varie accipi in sacris Litteris.—114.

P

Palaestinos ante Judaeorum libertatem fuisse deletos.—145.
Ηερός Graecis aliquando significare idem quod contra.—211.
Paulum a solo Deo instructum, et legatum Apostolum.—180.
Paulus cur et quando Apostoli nomine utatur in suis Epistolis.—181.
Paulum qui Deus permisit tot annos in impietate remanere.—223.
Pauli ascensum ad Hierosolymam, de quo meminit ad Galatas, quis sit ex iis, quos referuntur in Actis Apostolicis.—230.
Pauli nomen quando impositum Apostolo.—423.
—Qua de causa Paulus dicatur **SEGREGATUS A DEO**.—427.
—Quare secundam epistolam ad Thessalonenses scripsit. —437.
—Qua de causa usus est in salutationibus formula: **GRATIA VOBIS ET PAX**.—433.
—Aperte adstruit aeternitatem supplicii damnatorum.—455.
Peccatores quare et Christum iterum crucifigere, et peccati servi dicantur.—273.
Peccatum in sacris Litteris omnium malarum rerum notari nominibus.—83.
Perfectionis summa, in quo sita sit.—271.
Petra in arcano sermone quid. —66.
Petrum ad annuntiandum Judaeis Evangelium, et Paulum gentibus aptiores fuisse, licet utriusque praedicandi plenam habuerint potestatem.—242.
Petrum in simulatione, Judaeo-

rum causa facta, peccasse, quae rationes probare, quaeque dissuadere videantur.—245.
Petrum cum se subtraxit a conspectu gentium, neque peccasse, neque simulato reprehensus a Paulo.—251.
Petrus in illa a gentibus subtractione quomodo potuisset pecare.—256.
Portarem judicium suum, phrasin esse Scripturae pro, gravior punietur.—378.
Praeputium, et circuncisio in Scriptura quid significant.—242
Praeter, apud Latinos etiam significare contra.—211.
Praeterita pro futuris usurpare Prophetis familiare.—54.
Promptitudo in obtemperando monenti, aut vocanti Deo, quanta esse debeat.—49
Prophetas ad praedicendum duabus rebus necessario divinitus informari.—38.
Prophetas suas vaticinationes terminare solitos rerum a Christo gerendarum laetissima acclamazione.—136.
Prophetas cito futurum id dicere, quod non nisi post multa saecula eveniet.—124.
Prophetarum insomnia qui ab aliorum insomniis discerniqueant.—40.
Prophetas, cum futura eloquuntur saepe neque distinguere tempora, neque loca.—123.
Prophetiae omne genus visionem appellari.—41.
Prophetas narrandis ita gestis rebus, alia majora illis similia futuro gerenda tempore significare solere.—29.
Prophetas novem loquutos esse de Edonis rebus.—44.
Prophetas quando ab una re, de qua proprie, ad aliam illi similem sublimorem tamen inducuntur, multa saepe dicere, quae priori non satis convenient. —121.
Proprium esse sacrae Scripturae quasdam res eo oris habitu significare, qui eis more, aut natura debetur. —114.

Hυρόφοροι in bello qui dicti.—143.

Hυρόφορος quid propriæ.—143.

Pythagorae animarum ex aliis in alia corpora transmigrationes quid significant.—266.

¶

Quae de aliqua re dicuntur, quae signum alterius est, utrique esse communia, licet prius de signo dici censeantur.—33.

Quibus sunt immissa divinitus insomnia, non statim habendos pro Prophetis.—40.

Qui turpia spectacula aut exercent, aut spectant, aut permitunt, a gravi peccato immunes non esse.—389.

Qui docendi exercent munus, eantum tradituros, quae hauserunt ex doctrina sanctorum, et ex scriptis divinis.—43.

Quibus boni aliquid conferendum est, hebraica proprietate expectare dici.—163.

Quomodo in sacramento Eucharistiae humanum continebatur genus, quando id Christus instituit.—194.

Quo aliqua res publica ad maiorem felicitatem pervenit, eo ruinae propriorem esse.—72.

Quos Deus ob sua in alios malefacta in hac vita punit, talibus eos malis vexare, qualia ipsi intulerunt.—129.

Quae praeter Evangelium traduntur, non esse admittenda, qua ratione sit intelligendum.—211.

Quae nos in fide Christi maxime stabilitant.—279.

Quae a carne oriuntur opera appellari, quae vero a spiritu fructus.—390.

Quae debeat esse inter fideles animorum consensio.—412.

Quoniam.—Scriptores Novi Testamenti utuntur nonnunquam, more hebreo, particula **quoniam** pro quando.—430.

¶

Rabbinum Jonatham, Uzielis filium, antiquorem esse Hieronymo.—169.

Reliquias nullas remanere, quando dicit Scriptura, quomodo sit intelligendum; ubi quorundam falsa eiuitur interpretatio.—18.
Resurrectionis futurae tempus praemis conferendis assignari proprie. —411.

Retributionis nomen in his litteris quomodo accipiatur.—129.
Rubeus color in arcano sermone quid.—27.

Res adversae. — Res adversas tolerare proprium christianae vocationis.—444.

—Rerum adversarum sufferentia augmentur fides et charitas.—445.

—Sunt et medium certissimum consequendi regnum Dei.—447.

S

Salutatione eadem cur Paulus in suis semper epistolis utatur.—185.

Sancti ipsi Jesus nomine quare significantur.—178.

Sanctorum et Scripturae testimonia Christum nostram esse justitiam affirmantia, qui debeat intelligi.—195.

Sareptae urbes duae.—154.
Scelerati qua ratione simul, et caeci, et videntes sint.—284.

Seminare pro operari in sacris Litteris accipi.—405.

Seminandi verbum pro largitione, et eleemosyna interdum accipi.—405.

Seminis nomen in singulare uno tantum solere ponи.—329.

Sina Mons quomodo Hierusalem dicitur conjunctus.—364.

Sina qua ratione vetus significet Testamentum.—365.

Singularis numeri voce plura, quam pluralis, significari interdum.—138.

Spiritus Sancti, unum, et german-

num fructum charitatem esse.
—391.

Superbiam e cordis vitio manare
potissimum, non a bonis exter-
nis. —64.

Superbiae vitium maxime cum
hominis natura, et ratione pu-
gnare. —68.

Σεστογένειν Graecis quid. —365.

Silvanus. —Discipulus Pauli, et
aductor in Evangelii pree-
dicatione. —426.

T

Tacere in sacris Litteris, et silere,
pro extingui saepe ponи. —81.

Terrae nomeu Hebraeis interdum
masculini generis. —161.

Theman, variae significationis
vox. —94.

Thessalonica. —Fuit Metropolis
Macedoniae. —423.

Thessalonenses a Sancto Paulo
in fide instituti. —423.

—Duas ad eos epistolas scripsit
Divus Paulus. —423.

—Eorum in confitenda fide et in
charitate exercenda profec-
tus. —440.

—Horum constantia in perferen-
dis persecutionibus laetificat
Apostolum Paulum. —442.

Timotheus. —Fuit Pauli disci-
pulus. —426.

—Cum Apostolo laboravit in
Thessalonicensium conver-
sione. —426.

—Thessalonicensibus pergratus
erat. —426.

V

Ultimi judicij diem instare facta
tertia Evangelii divulgatione.
—172.

Verba alia pro aliis ponere He-
braeos, cum res affinis signifi-
cant. —126.

Verbum idem uno in versu bis
positum, alias alia in significa-
tione accipi, divinis Litteris in
usu esse. —132.

Virtutem, qui colunt, vera pace
frui. —183.

Vivere dici vere, qui justitiam
colunt, improbos autem appellari
mortuos. —265.

Vivere in carne quid. —273.

Vitam, quae ex Deo est, morte
cum Christo comparari. —267.

Vitam nostram revixisse ut in
causa, Christo ad vitam redeun-
te, re autem adveniente justi-
tia. —196 et 271.

Vocationem fere semper Deo Pa-
tri a Paulo tribui. —201.

FINIS TOMI III

INDEX TOMI III

Pagina.

IN ABDIAM PROPHETAM EXPLANATIO	5
Ilmo. D. D. Petro Portocarrero Episcopo Calagurri- tano dicatio operis	5
In Prophetiam Abdiae introductio	7
Visio Abdiae ejusque expositio	37
IN EPISTOLAM D. PAULI AD GALATAS EXPOSITIO	174
Epistolae argumentum	177
Caput primum	179
Caput secundum	230
Caput tertium	281
Caput quartum	345
Caput quintum	372
Caput sextum	396
COMMENTARIA IN EPISTOLAM II B. PAULI APOSTOLI	
AD THESSALONICENSES	423
Caput primum	425
Caput secundum	468
APPENDIX	483
Fragmentum expositionis ejusdem Epistolae, auctore P. Fr. Didaco Tapia, augustiniano	485
Fragmentum lectionis P. Fr. Joannis Guevarae, Augus- tiniani, super Evangelium S. Joannis	503
Index rerum praecipuarum	515

CORRECCIONES

<i>Pág.</i>	<i>l.</i>	<i>errata</i>	<i>corrige</i>
33	9	hae	haec
ib.	ib.	enim	enim,
81	20	Deo	Deus
110	13	iniquitate?	iniquitatem?
161	17	Hebraicae	hebraici
167	13	interjerunt	interierunt
ib.	27	הכשישות	הנשיות
169	3	indubium	in dubium
169	35	evoluisse	evolvisse
170	24	captivus	captivos
194	16	διηγαμει	διηγαμει
195	17	διηγαμει	διηγαμει
199	27	quaestionem	quaestione
241	24	credicu	creditum
ib.	25	circuncisiones	circumcisionis
251	33	tompore	tempore
270	13	fier,	fieri
307	12	inquit	inquit
311	18	ad	ac
312	31	in	in
316	2	redeptos	redemptos
ib.	22	sid	sic
400	2	ἄμα πλικώσατε	ἄμαπληρώσατε
425	4	nomini	nomine
431	15	se	sed
444	21	nisi	nisi
464	17	oportunaæ	oportune
487	10	praedaveris!	praedaveris?
496	34	coeleri	celeri

